

Arrest

nr. 216 280 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 november 2015. Op 12 november 2015 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 oktober 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 6 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sarwar Khel van het district Alishang in de provincie Laghman. U bent Pashtoen van etnische origine.

Uw problemen begonnen vier weken voor uw vertrek uit Afghanistan. U gaf koranlessen in de moskee van uw dorp. De taliban spraken u aan en vroegen u de kinderen voor te bereiden op de jihad. U ging daar niet op in. Twee weken later kwamen de taliban nogmaals naar u met dezelfde eis. U weigerde, waarop zij u bedreigden. Uw vader besloot u het land uit te sturen en regelde een smokkelaar. U verliet twee weken later het land.

U heeft Afghanistan verlaten begin september 2015 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 1 november 2015, waarna u hier op 12 november 2015 asiel aangevraagd heeft.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw taskara.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw geografische kennis omtrent uw beweerde regio zeer erbarmelijk is. U geeft niet alle dorpsnamen als u gevraagd wordt welke dorpen u passeert op weg naar het districtscentrum. Zo laat u het na om Gar Gar en Rahen te noemen (CGVS, p.4). Gevraagd naar een naburig dorp, schijnt u het niet te kennen (CGVS, p.4). U krijgt een andere kans, met een andere dorpsnaam die ook naburig is, en u noemt het incorrect 'een districtshuis' (CGVS, p.4). U heeft nog nooit gehoord van de dorpen Hussain en Domya (CGVS, p.4), ook beiden een dorp uit uw regio. U heeft zelfs nog nooit gehoord van Salo, een dorp dat vlak naast uw beweerde dorp van herkomst ligt (CGVS, p.6). Het dichtst gelegen ziekenhuis of kliniek zou volgens u in het districtshuis zijn. Er zou ook maar een ziekenhuis zijn en dat in het districtscentrum (CGVS, p.4). Dat er een ziekenhuis is in Islam Abad,

het dorp waarvan u zelf claimt langs te moeten passeren om naar het districtshuis te gaan, weet u niet (CGVS, p.4). Daarenboven is de dichtstbijzijnde kliniek vanaf uw dorp niet in het districtscentrum, zoals u beweert. Het bevindt zich boven Salo (OCHA: map of Alishang). U weet ook niet of er mijnen zijn in uw district, alsook heeft u er geen idee van waar de dichtstbijzijnde stemstations waren voor de mensen uit uw dorp (CGVS, p.11). Kortom, u bent allesbehalve bekend met de geografie van uw directe leefomgeving. Het is weinig geloofwaardig dat iemand met het door u aangemeten profiel over dusdanig weinig kennis hieromtrent zou beschikken.

Niet enkel is uw kennis van uw directe leefomgeving quasi onbestaand, ook wat uw eigen district betreft, stelt u een gebrekkige kennis van zaken tentoon. Gevraagd naar de districten rond uw district, claimt u dat niet te kunnen geven want: 'ik ken geen andere dorpen binnen Alishang' (CGVS, p.4). U wordt nogmaals gevraagd de vraag te beantwoorden, waarop u er slechts in slaagt twee correcte districten op te noemen (CGVS, p.4). U claimt dat Qarghayi en Dawlat Shah zouden grenzen aan uw district, dat klopt niet (OCHA: map of Alishang). U laat het ook na om maar liefst drie andere aangrenzende districten te noemen (CGVS, p.4). Het is niet plausibel dat iemand die zijn hele leven zou doorgebracht hebben in uw dorp (CGVS, p.3) niet zou weten welke districten grenzen aan zijn of haar regio van herkomst.

Zelfs als u gepeild wordt naar algemene kennis waarover een bewoner uit uw provincie normaliter beschikt, dient opnieuw te worden geconstateerd dat u niet afkomstig bent uit de door u beweerde regio. De provinciale hoofdstad noemt u 'Doctor Abdullah Square' (CGVS, p.4). Het behoeft niet veel uitleg dat dat uiteraard niet het correcte antwoord is (OCHA: map of Alishang). U wordt gevraagd de provincies rond uw provincie te geven, waarop u foutief antwoordt dat het om 'Nangarhar, Kunar, Nuristan, Kabul en Tagaw' zou gaan. U vergeet volgende provincies: Panshir, Kabul en Kapisa. Bovendien grenst Kunar niet aan uw provincie. Het meest frappante is dat u zelf provincienamen zit te verzinnen (CGVS, p.11). Tagaw is geen bestaande provincie van Afghanistan (zie kaart van Afghanistan toegevoegd aan de blauwe map). De hoofdstad van het district Bad Pakh, noemt u verkeerdelijk Qarghayi, wat op zijn beurt dan weer de naam van een district uit uw provincie is (OCHA: map of Alishang). Daarenboven weet u niet dat Bad Pakh slechts recent een district is geworden en in welk jaar dat is gebeurd (CGVS, p.4). U heeft nog nooit gehoord van de Darunta Dam, zowat de meest bekende dam van het land, gelegen op de grens van Laghman (CGVS, p.7). U heeft geen idee waar Mayl vallei ligt of waarom het zo berucht is. U noemt de vallei verkeerdelijk een 'soort groente' (CGVS, p.12). Gezien bovenstaande vaststellingen erop wijzen dat u amper weet wat er in uw directe omgeving was, dan wel in een ruimere omgeving, dient te worden geconstateerd dat u onmogelijk afkomstig kan zijn uit het district Alishang van de provincie Laghman.

Niet enkel uw geografische kennis schiet ruim tekort. U stelt een groot gebrek aan vertrouwdsheid met bekende namen uit uw verklaarde regio van herkomst tentoon. Als u gevraagd wordt om de districtschef te noemen die actief was op het moment dat u nog in Afghanistan verbleef, geeft u foutief de naam 'mullah Hazrat' (CGVS, p.4), wat de naam is van de toenmalige schaduwgouverneur van de taliban (Tolonews, 10 september 2012). U heeft geen idee wie provinciegouverneur was voor Fazlullah Mujadeddi (CGVS, p.5). Die trad echter pas aan in 2012. Het is opmerkelijk dat u niet zou weten wie de gouverneur vijf jaar geleden, en dus slechts drie jaar voor uw vertrek, zou zijn geweest. Zelfs als u de naam gegeven wordt, dan herkent u de naam niet (CGVS, p.7). Bovendien weet u van hem niet wat zijn job was voor hij gouverneur was, noch waar hij vandaan is. Bovendien weet u ook niet waar Fazlullah Mujadeddi vandaan is, of hij gestudeerd heeft en met welke partij hij geaffilieerd is (CGVS, p.6). U kent ook de naam niet van zijn woordvoerder, noch herkent u die als die u gegeven wordt (CGVS, p.13). De woordvoerder van de minister van Onderwijs noemt u foutief 'een malik voor Mesahn Qalai.' Bovendien stelt u de vraag: 'is hij een persoon of een regio?', wanneer u zijn naam gegeven wordt (CGVS, p.11). U herkent ook de naam van het hoofd van de veiligheidsdiensten niet wanneer die u gegeven wordt (CGVS, p.5). Het feit dat u zelfs namen niet herkent als ze gegeven worden, of ze evenwel verwacht met andere zaken zoals geografische namen, duiden erop hoe weinig u op de hoogte bent van prominente personen uit uw verklaarde regio van herkomst.

U zou gevlucht zijn wegens bedreigingen van de lokale taliban. Dat is echter weinig geloofwaardig daar u amper zelf iets kan vertellen over de groepering van uw vermeende vervolgers. Gevraagd naar lokale taliban, geeft u aan: 'ze kwamen van andere regio's, waar ik niet van weet.' Dat is geen afdoende uitleg om uw tekort aan kennis erover te verklaren. Omtrent Mawlawi Shahi Shaheed weet u enkel te melden dat hij 'een leider van de taliban' is maar meer weet u over hem niet te vertellen (CGVS, p.5). Gevraagd naar de algehele leider van de taliban, zegt u dat het om ene 'Mokhtar' zou gaan (CGVS, p.5). Dat u niet zou weten wie Mohammad Omar is, is ongeloofwaardig. Uw kennis van de taliban en de lokale taliban is

dusdanig klein dat het weinig plausibel is dat u het land zou verlaten zonder enigszins grip te hebben op wie en wat uw vervolgers zijn.

Bovendien weet u niet te vertellen welke politieke partijen actief zijn in uw district (CGVS, p.5). U heeft nog nooit gehoord van Hezb-e-Wahadat of Harakat-e-Islami (CGVS, p.6). Ook wanneer u andere namen van bekende lokale burgers te horen krijgt, valt u volledig uit de lucht. U weet niet wie Feth Gul Haqparast is en u meent verkeerdelijk dat Majid Zarqawi 'een malik van de Kuchi' zou zijn (CGVS, p.5).

U weet ook amper iets te vertellen over de recente gebeurtenissen in de periode voor u vertrok. Zo kan u uit eigen geheugen slechts een voorval geven wanneer u gevraagd wordt om voorbeelden van veiligheidsincidenten in uw district te geven (CGVS, p.6). Er wordt u meer gericht gevraagd naar incidenten, maar zelfs dan blijkt uw kennis van gebeurde evenementen in uw regio zeer miniem. Zo weet u niet welke prominente persoon vermoord werd in Maskura, dichtbij het districtshuis (CGVS, p.13). U heeft dan wel weer weet over het grote incident van Islam Abad, niet zo lang voor uw vertrek. U weet echter enkel te melden dat er 'een bom is afgegaan.' U slaagt er niet in meer details te geven wanneer u daarnaar gevraagd wordt (CGVS, p.13). U heeft er geen idee van wat plaatsgevonden heeft in Miya Sahib Dera, terwijl dat slechts een enkele maanden voor uw vertrek was. U houdt het bij: 'een persoon die voor de taliban werkte, is vermoord' (CGVS, p.13). U geeft geen details.

Bovendien heeft u geen idee wat er gebeurd is in Sharafuddin Qala. U moet zelfs vragen of het een dorp of een persoon betreft, waarmee u aangeeft dat u duidelijk niet de namen van de dorpen in uw district beheerst (CGVS, p.13). U antwoordt ook niet op de vraag maar begint over een ander dorp dat helemaal niet de onderwerp van de conversatie betreft. U kent ook niet het dorp Saboor, noch kan u vertellen wat daar gebeurd is (CGVS, p.13).

U weet nagenoeg niets omtrent de vele reconstructiewerken die plaatsvonden in uw regio in de jaren voor uw vertrek. Zo wordt u gevraagd om meer te vertellen over de scholen die UNICEF heeft laten bouwen in uw district. U beweert dat het om een madrassa zou gaan, onder andere in Qasi Gul zou zijn geplaatst (CGVS, p.11). Het betreft meisjesscholen, die overigens op heel wat plaatsen gezet zijn, maar niet in Qasi Gul (UNICEF: school data for Laghman province, p.2). U beweert dat er in Salao geen andere constructiewerken zouden zijn uitgevoerd dan een weg die geplaveid werd en kanalen die gebouwd werden (CGVS, p.12). Dat u niet weet dat er twee bruggen gebouwd zijn, is opvallend (Pajhwok, 26 april 2006). U weet ook niet welke reconstructiewerken er uitgevoerd werden in Qila-i-baba regio (CGVS, p.12). U begint plotsklaps te vertellen over het provinciecentrum in plaats van op de vraag te antwoorden. Er wordt u gevraagd welke werken er in Haleem uitgevoerd werden, waarop u opnieuw begint over een ander dorp waar u niet naar gevraagd werd, in een poging de vraag te ontwijken. Dat doet u nogmaals wanneer u gevraagd wordt om aan te geven welke werken er uitgevoerd worden in Hussain. U kan op geen enkele van die vragen antwoorden (CGVS, p.13). Er wordt u zeer gericht gevraagd welk district er in verbinding zou te komen staan met de kabellift waarvan de bouw begon toen u nog in het land verbleef. U antwoordt foutief Bad Pakh (CGVS, p.12). U weet bovendien niet welk gebouw er gebouwd werd in Najel zo'n tien jaar geleden (CGVS, p.12). Sterker nog, u vraagt eerst of het om een dorp, district of provincie zou gaan. Het betreft een dorp in uw district, waarop u antwoordt: 'dat bestaat niet' (CGVS, p.12). Tenslotte beweert u dat er geen natuurrampen zouden plaatsgevonden hebben in uw regio (CGVS, p.6). Het is onmogelijk dat iemand afkomstig uit uw dorp niets zou weten over de grote vernietigende overstroming die zeven jaar geleden plaatsvond en het leven eiste van mensen en dieren en bovendien grote stukken land en gebouwen opslokte (Pajhwok, 28 juli 2010).

Ook wat betreft de bevolking wonende in uw district, is uw kennis zeer gering. Gevraagd wie de Ashku en Kata zijn, claimt u dat die eersten niet bestaan (CGVS, p.11). Van de Kata claimt u dat het om een regionaam zou gaan (CGVS, p.11). Dat u die bevolkingsgroepen niet kent, bewijst verder dat u niet afkomstig bent uit uw beweerde regio van herkomst.

U bracht documentatie aan om uw identiteit te bewezen door uw taskara in te dienen. Frappant hierbij is dat zelfs uw taskara uw verklaringen tegensprekt. Het geboortedorp op uw taskara is immers niet hetzelfde als diegene die u aangeeft. Gezien bovenstaande vaststellingen en de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en hetgeen in uw taskara staat, kan geen geloof gehecht worden aan de echtheid van het document. Voorts moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afgaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland (COI Focus Afghanistan: corruptie en valse documenten).

Uit bovenstaande elementen dient geconcludeerd te worden dat u zich bepaalde informatie eigen heeft willen maken, en niet spreekt vanuit uw eigen ervaringen en leefwereld, hetgeen uw recente herkomst uit het district Alishang in de provincie van Laghman ontkracht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS op 16 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2). U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen (CGVS, p.8). Indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Alishang gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Alishang heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel betwist de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing. De verzoekende partij vraagt de toekenning van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, minstens van de subsidiaire bescherming.

2.1.1. De verzoekende partij zet haar middel als volgt uiteen:

"7. Appellant brengt een brief en bevestiging van deze brief bij die bewijst dat hij wel degelijk uit het dorp Sawarkhel komt. (stuk 3). In de brief kan u zien dat zijn vader aan de dorpsoudsten vraagt om de feiten van appellant zijn verhaal te bevestigen. Dit is namelijk dat hij afkomstig is uit Sawarkhel, dat hij student was van de Koran en jongeren hier ook les over gaf en dat hij door de Taliban werd bedreigd. De ouderen en hoofden van het dorp Salab Salafi bevestigen deze feiten. Het stuk gaat gepaard met een officiële stempel en handtekening. Op de laatste pagina is trouwens heel duidelijk te zien dat het document effectief vanuit Sawarkhel werd verstuurd. Meer bewijs kan er niet zijn dat hij wel degelijk van daar afkomstig is.

8. Hieruit blijkt duidelijk dat appellant afkomstig is uit de streek die hij voorhoudt, namelijk Sarwarkhel in het district Alishang, in de provincie Laghman. Aangezien appellant het stuk pas op 29 november 2017 heeft toegekregen, was er niet voldoende tijd om de afgestempelde versie van de beëdigde vertaling te ontvangen. Dit wordt zeer spoedig bezorgd. Alleszins dient de achterkant van het pakket niet vertaald te worden, dit is in Romeins schrift en geeft duidelijk het verzendadres weer.

9. Dat appellant weinig kennis heeft van "bekende" politieke figuren in Afghanistan doet geen afbreuk aan zijn herkomst. Appellant hield zich bezig met de leer van de Koran en zijn lessen en volgde (geo-)politieke ontwikkelingen niet op de voet. Hij had ook niet de middelen zoals wij die kennen om het nieuws te volgen. Als hij al in contact zou willen komen met informatie waarnaar gepeild werd tijdens het interview voor de CGVS, dan zou hij dit enkel via-via te horen krijgen. Internet en televisie waren geen média waar hij courant beschikking toe had. Hij hield zich voornamelijk bezig met de studie en de leer van de Koran. Daarenboven was appellant redelijk ziek tijdens het interview met serieuze hoofdpijnen. Zeker gezien de lange tijdsduur (ongeveer 4 uur) maakte het dit voor appellant zeer moeilijk om alle informatie uit zijn geheugen volledig en correct op te halen.

10. In de korte periode van 30 dagen heeft appellant jammer genoeg niet aan nog meer stukken kunnen raken die bewijzen dat hij wel degelijk van Sarwarkhel komt. Echter, stuk 3 zou reeds op zich voldoende moeten zijn om aan te tonen dat hij wel degelijk van Sarwarkhel komt."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus.

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sarwar Khel gelegen in het district Alishang in de provincie Laghman. De verzoekende partij stelt niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van problemen met de taliban. De verzoekende partij verklaart dat zij in haar dorp koranlessen gaf. De taliban zou de verzoekende partij gevraagd hebben om de kinderen voor te bereiden op de jihad. De verzoekende partij zou hier niet op in gegaan zijn. Daarom herhaalde de taliban twee weken later hun eis, waarop ze de verzoekende partij ook bedreigd hebben. De vader van de verzoekende partij besloot daarop dat de verzoekende partij haar land diende te verlaten.

De commissaris-generaal oordeelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn beweerd herkomst uit het dorp Sarwar Khel in het district Alishang in de provincie Laghman op basis van verschillende pertinente vaststellingen ernstig wordt ondermijnd.

De Raad benadrukt hierbij dat aangezien verzoekende partij verklaart in het dorp Sarwar Khel gelegen in het district Alishang in de provincie Laghman te wonen en daar altijd te hebben gewoond tot haar vlucht medio 2015, kan van verzoekende partij redelijkerwijs een kennis worden verwacht die aannemelijk maakt dat zij in Sarwar Khel is opgegroeid en er heel haar leven heeft gewoond. Hierbij wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van haar regio van herkomst een gedetailleerde kennis heeft, maar wel dat zij haar herinneringen aan de onmiddellijke omgeving van haar dorp nauwgezet kan toelichten. Zulke verwachting is redelijk wanneer er geen valabele redenen zijn die dit kunnen verhinderen, *quod in casu*, en wanneer de verzoekende partij zelf verklaart bijna 24 jaar in dorp Sarwar Khel te hebben gewoond.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven een taskara voorlegt.

Met betrekking tot de taskara van de verzoekende partij wordt terecht gesteld dat: *“Frappant hierbij is dat zelfs uw taskara uw verklaringen tegensprekt. Het geboortedorp op uw taskara is immers niet hetzelfde als diegene die u aangeeft.”* Voorts blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Afghaanse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn, zodat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is (stuk 13, map met “landeninformatie”, “COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van Cedoca van 27 juni 2013).

Via een aanvullende nota legt de verzoekende partij een verzoekbrief van verzoekers' vader aan het districtshoofd van Alishang neer. De inhoud van deze verzoekbrief wordt ook bevestigd door de dorpsoudsten. Ook legt de verzoekende partij een omslag neer. De Raad wijst er vooreerst op dat de verzoekbrief op basis van de verklaringen van de vader van de verzoekende partij opgesteld werd, waardoor deze een gesolliciteerd karakter heeft. Voorts wordt door geen enkel ander begin van bewijs aangetoond dat de personen die zich voordoen als de dorpsoudsten, effectief de dorpsoudsten zijn van het dorp Sarwar Khel gelegen in het district Alishang in de provincie Laghman. De enige datum die op de verzoekbrief vermeld wordt, is “13/11/2017”. Het lijkt erop dat deze verzoekbrief na het treffen van de

bestreden beslissing opgemaakt werd, waardoor deze des te meer een gesolliciteerd karakter heeft. Tot slot blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Afghaanse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn, zodat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook zeer relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Blijkens de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij de vluchtelingenstatus geweigerd omdat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Sarwar Khel gelegen in het district Alishang in de provincie Laghman.

Het komt de verzoekende partij *in casu* vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, en dit eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Het bepalen van de werkelijke herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar de verzoekende partij haar bron van haar vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoekende partij om internationale bescherming desgevallend haar nationaliteit en haar werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van haar verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van haar nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoot.

Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de verzoeker ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad dat voormelde vaststellingen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, correct, pertinent en terecht zijn, betrekking hebben op de kern van verzoekers relaas en alle steun vinden in het administratief dossier. In navolging van de commissaris-generaal oordeelt de Raad dat verzoekers kennis over de dorp Sarwar Khel en haar regio van herkomst dermate wordt gekenmerkt door leemtes, hiaten en oppervlakkige verklaringen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw geografische kennis omtrent uw beweerde regio zeer erbarmelijk is. U geeft niet alle dorpsnamen als u gevraagd wordt welke dorpen u passeert op weg naar het districtcentrum. Zo laat u het na om Gar Gar en Rahen te noemen (CGVS, p.4). Gevraagd naar een naburig dorp, schijnt u het niet te kennen (CGVS, p.4). U krijgt een andere kans, met een andere dorpsnaam die ook naburig is, en u noemt het incorrect ‘een districtshuis’ (CGVS, p.4). U heeft nog nooit gehoord van de dorpen Hussain en Domya (CGVS, p.4), ook beiden een dorp uit uw regio. U heeft zelfs nog nooit gehoord van Salo, een dorp dat vlak naast uw beweerde dorp van herkomst ligt (CGVS, p.6). Het dichtst gelegen ziekenhuis of kliniek zou volgens u in het districtshuis zijn. Er zou ook maar een ziekenhuis zijn en dat in het districtcentrum (CGVS, p.4). Dat er een ziekenhuis is in Islam Abad, het dorp waarvan u zelf claimt langs te moeten passeren om naar het districtshuis te gaan, weet u niet (CGVS, p.4). Daarenboven is de dichtstbijzijnde kliniek vanaf uw dorp niet in het districtcentrum, zoals u beweert. Het bevindt zich boven Salo (OCHA: map of Alishang). U weet ook niet of er mijnen zijn in uw district, alsook heeft u er geen idee van waar de dichtstbijzijnde stemstations waren voor de mensen uit uw dorp (CGVS, p.11). Kortom, u bent allesbehalve bekend met de geografie van uw directe leefomgeving. Het is weinig geloofwaardig dat iemand met het door u aangemeten profiel over dusdanig weinig kennis hieromtrent zou beschikken.*

Niet enkel is uw kennis van uw directe leefomgeving quasi onbestaand, ook wat uw eigen district betreft, stelt u een gebrekkige kennis van zaken tentoon. Gevraagd naar de districten rond uw district, claimt u dat niet te kunnen geven want: ‘ik ken geen andere dorpen binnen Alishang’ (CGVS, p.4). U wordt nogmaals gevraagd de vraag te beantwoorden, waarop u er slechts in slaagt twee correcte districten op te noemen (CGVS, p.4). U claimt dat Qarghayi en Dawlat Shah zouden grenzen aan uw district, dat klopt niet (OCHA: map of Alishang). U laat het ook na om maar liefst drie andere aangrenzende districten te noemen (CGVS, p.4). Het is niet plausibel dat iemand die zijn hele leven zou doorgebracht hebben in uw dorp (CGVS, p.3) niet zou weten welke districten grenzen aan zijn of haar regio van herkomst.

Zelfs als u gepeild wordt naar algemene kennis waarover een bewoner uit uw provincie normaliter beschikt, dient opnieuw te worden geconstateerd dat u niet afkomstig bent uit de door u beweerde regio. De provinciale hoofdstad noemt u ‘Doctor Abdullah Square’ (CGVS, p.4). Het behoeft niet veel uitleg dat dat uiteraard niet het correcte antwoord is (OCHA: map of Alishang). U wordt gevraagd de provincies rond uw provincie te geven, waarop u foutief antwoordt dat het om ‘Nangarhar, Kunar, Nuristan, Kabul en Tagaw’ zou gaan. U vergeet volgende provincies: Panshir, Kabul en Kapisa. Bovendien grenst Kunar niet aan uw provincie. Het meest frappante is dat u zelf provincienamen zit te verzinnen (CGVS, p.11). Tagaw is geen bestaande provincie van Afghanistan (zie kaart van Afghanistan toegevoegd aan de blauwe map). De hoofdstad van het district Bad Pakh, noemt u verkeerdelijk Qarghayi, wat op zijn beurt dan weer de naam van een district uit uw provincie is (OCHA: map of Alishang). Daarenboven weet u niet dat Bad Pakh slechts recent een district is geworden en in welk jaar dat is gebeurd (CGVS, p.4). U heeft nog nooit gehoord van de Darunta Dam, zowat de meest bekende dam van het land, gelegen op de grens van Laghman (CGVS, p.7). U heeft geen idee waar Mayl vallei ligt of waarom het zo berucht is. U noemt de vallei verkeerdelijk een ‘soort groente’ (CGVS, p.12). Gezien bovenstaande vaststellingen erop wijzen dat u amper weet wat er in uw directe omgeving was, dan wel in een ruimere omgeving, dient te worden geconstateerd dat u onmogelijk afkomstig kan zijn uit het district Alishang van de provincie Laghman.

Niet enkel uw geografische kennis schiet ruim tekort. U stelt een groot gebrek aan vertrouwdsheid met bekende namen uit uw verklaarde regio van herkomst tentoon. Als u gevraagd wordt om de districtschef te noemen die actief was op het moment dat u nog in Afghanistan verbleef, geeft u foutief de naam ‘mullah Hazrat’ (CGVS, p.4), wat de naam is van de toenmalige schaduwgouverneur van de taliban (Tolonews, 10 september 2012). U heeft geen idee wie provinciegouverneur was voor Fazlullah

Mujadeddi (CGVS, p.5). Die trad echter pas aan in 2012. Het is opmerkelijk dat u niet zou weten wie de gouverneur vijf jaar geleden, en dus slechts drie jaar voor uw vertrek, zou zijn geweest. Zelfs als u de naam gegeven wordt, dan herkent u de naam niet (CGVS, p.7). Bovendien weet u van hem niet wat zijn job was voor hij gouverneur was, noch waar hij vandaan is. Bovendien weet u ook niet waar Fazullah Mujadeddi vandaan is, of hij gestudeerd heeft en met welke partij hij geaffilieerd is (CGVS, p.6). U kent ook de naam niet van zijn woordvoerder, noch herkent u die als die u gegeven wordt (CGVS, p.13). De woordvoerder van de minister van Onderwijs noemt u foutief 'een malik voor Mesahn Qalai.' Bovendien stelt u de vraag: 'is hij een persoon of een regio?', wanneer u zijn naam gegeven wordt (CGVS, p.11). U herkent ook de naam van het hoofd van de veiligheidsdiensten niet wanneer die u gegeven wordt (CGVS, p.5). Het feit dat u zelfs namen niet herkent als ze gegeven worden, of ze evenwel verwart met andere zaken zoals geografische namen, duiden erop hoe weinig u op de hoogte bent van prominente personen uit uw verklaarde regio van herkomst.

U zou gevlucht zijn wegens bedreigingen van de lokale taliban. Dat is echter weinig geloofwaardig daar u amper zelf iets kan vertellen over de groepering van uw vermeende vervolgers. Gevraagd naar lokale taliban, geeft u aan: 'ze kwamen van andere regio's, waar ik niet van weet.' Dat is geen afdoende uitleg om uw tekort aan kennis erover te verklaren. Omtrent Mawlawi Shahi Shaheed weet u enkel te melden dat hij 'een leider van de taliban' is maar meer weet u over hem niet te vertellen (CGVS, p.5). Gevraagd naar de algehele leider van de taliban, zegt u dat het om ene 'Mokhtar' zou gaan (CGVS, p.5). Dat u niet zou weten wie Mohammad Omar is, is ongeloofwaardig. Uw kennis van de taliban en de lokale taliban is dusdanig klein dat het weinig plausibel is dat u het land zou verlaten zonder enigszins grip te hebben op wie en wat uw vervolgers zijn.

Bovendien weet u niet te vertellen welke politieke partijen actief zijn in uw district (CGVS, p.5). U heeft nog nooit gehoord van Hezb-e-Wahadat of Harakat-e-Islami (CGVS, p.6). Ook wanneer u andere namen van bekende lokale burgers te horen krijgt, valt u volledig uit de lucht. U weet niet wie Feth Gul Haqparast is en u meent verkeerdelijk dat Majid Zarqawi 'een malik van de Kuchi' zou zijn (CGVS, p.5).

U weet ook amper iets te vertellen over de recente gebeurtenissen in de periode voor u vertrok. Zo kan u uit eigen geheugen slechts een voorval geven wanneer u gevraagd wordt om voorbeelden van veiligheidsincidenten in uw district te geven (CGVS, p.6). Er wordt u meer gericht gevraagd naar incidenten, maar zelfs dan blijkt uw kennis van gebeurde evenementen in uw regio zeer miniem. Zo weet u niet welke prominente persoon vermoord werd in Maskura, dichtbij het districtshuis (CGVS, p.13). U heeft dan wel weer weet over het grote incident van Islam Abad, niet zo lang voor uw vertrek. U weet echter enkel te melden dat er 'een bom is afgegaan.' U slaagt er niet in meer details te geven wanneer u daarnaar gevraagd wordt (CGVS, p.13). U heeft er geen idee van wat plaatsgevonden heeft in Miya Sahib Dera, terwijl dat slechts een enkele maanden voor uw vertrek was. U houdt het bij: 'een persoon die voor de taliban werkte, is vermoord' (CGVS, p.13). U geeft geen details.

Bovendien heeft u geen idee wat er gebeurd is in Sharafuddin Qala. U moet zelfs vragen of het een dorp of een persoon betreft, waarmee u aangeeft dat u duidelijk niet de namen van de dorpen in uw district beheerst (CGVS, p.13). U antwoordt ook niet op de vraag maar begint over een ander dorp dat helemaal niet de onderwerp van de conversatie betreft. U kent ook niet het dorp Saboor, noch kan u vertellen wat daar gebeurd is (CGVS, p.13).

U weet nagenoeg niets omtrent de vele reconstructiewerken die plaatsvonden in uw regio in de jaren voor uw vertrek. Zo wordt u gevraagd om meer te vertellen over de scholen die UNICEF heeft laten bouwen in uw district. U beweert dat het om een madrassa zou gaan, onder andere in Qasi Gul zou zijn geplaatst (CGVS, p.11). Het betreft meisjesscholen, die overigens op heel wat plaatsen gezet zijn, maar niet in Qasi Gul (UNICEF: school data for Laghman province, p.2). U beweert dat er in Salao geen andere constructiewerken zouden zijn uitgevoerd dan een weg die geplaveid werd en kanalen die gebouwd werden (CGVS, p.12). Dat u niet weet dat er twee bruggen gebouwd zijn, is opvallend (Pajhwok, 26 april 2006). U weet ook niet welke reconstructiewerken er uitgevoerd werden in Qila-i-baba regio (CGVS, p.12). U begint plotsklaps te vertellen over het provinciecentrum in plaats van op de vraag te antwoorden. Er wordt u gevraagd welke werken er in Haleem uitgevoerd werden, waarop u opnieuw begint over een ander dorp waar u niet naar gevraagd werd, in een poging de vraag te ontwijken. Dat doet u nogmaals wanneer u gevraagd wordt om aan te geven welke werken er uitgevoerd worden in Hussain. U kan op geen enkele van die vragen antwoorden (CGVS, p.13). Er wordt u zeer gericht gevraagd welk district er in verbinding zou te komen staan met de kabellift waarvan de bouw begon toen u nog in het land verbleef. U antwoordt foutief Bad Pakh (CGVS, p.12). U weet bovendien niet welk gebouw er gebouwd werd in Najel zo'n tien jaar geleden (CGVS, p.12). Sterker nog, u vraagt eerst of

het om een dorp, district of provincie zou gaan. Het betreft een dorp in uw district, waarop u antwoordt: 'dat bestaat niet' (CGVS, p.12). Tenslotte beweert u dat er geen natuurrampen zouden plaatsgevonden hebben in uw regio (CGVS, p.6). Het is onmogelijk dat iemand afkomstig uit uw dorp niets zou weten over de grote vernietigende overstroming die zeven jaar geleden plaatsvond en het leven eiste van mensen en dieren en bovendien grote stukken land en gebouwen opslokte (Pajhwok, 28 juli 2010).

Ook wat betreft de bevolking wonende in uw district, is uw kennis zeer gering. Gevraagd wie de Ashku en Kata zijn, claimt u dat die eersten niet bestaan (CGVS, p.11). Van de Kata claimt u dat het om een regionaam zou gaan (CGVS, p.11). Dat u die bevolkingsgroepen niet kent, bewijst verder dat u niet afkomstig bent uit uw beweerde regio van herkomst."

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij toelieten haar bekendheid aan te tonen met haar dorp en haar regio van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Tevens werd herhaaldelijk aan de verzoekende partij de mogelijkheid geboden om vanuit een "free narrative" haar herkomst en haar vluchtrelaas aan te tonen. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat de dossier-behandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat de verzoekende partij kennelijk kon volgen, de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Indien de verzoekende partij een bepaalde vraag niet verstond werd er om verduidelijking gevraagd. Waar de verzoekende partij aanhaalt dat zij gedurende het gehoor last had van hoofdpijn, blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij dit niet zelf gedurende het gehoor aangehaald heeft. Ook blijkt de reden niet waarom zij aan het vasten was. Op het einde van het gehoorverslag deelt de advocaat van de verzoekende partij dit wel mee. De advocaat geeft aan dat de verzoekende partij haar tijdens de pauze meegedeeld heeft dat ze hoofdpijn heeft omdat ze aan het vasten is. Het kan inderdaad zijn dat de verzoekende partij hoofdpijn had omwille van het vasten, maar het blijkt niet dat de verzoekende partij dermate hoofdpijn had dat haar cognitieve vermogen dermate was aangetast waardoor zij geen coherente verklaringen omtrent haar regio van herkomst kon afleggen. Van de verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over haar onmiddellijke leefwereld, de geografie, de politieke en veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden dient men geen toegang te hebben tot bijzondere hulpbronnen zoals TV of internet en is geen schoolse kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat haar intellectuele capaciteiten beperkt zouden zijn.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat haar beperkte kennis omtrent politieke figuren het gevolg is van het gegeven dat zij in haar dorp van herkomst geen toegang had tot internet en televisie en dat zij haar tijd vooral besteedde aan de studie van de koran. De verzoekende partij gaat er in dit verband aan voorbij dat haar herkomst uit het dorp Sarwar Khel niet enkel betwist wordt op basis van haar beperkte vertrouwdsheid met bekende namen uit de regio, maar ook op haar beperkte geografische kennis. Daarenboven toont de verzoekende partij niet aan dat zij een dermate geïsoleerd bestaan leidde in Afghanistan, dan zij geen contact had met andere personen waardoor zij niet op de hoogte was van wat er in haar dorp en regio gebeurde.

Gelet op het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Sarwar Khel in het district Alishang in de provincie Laghman noch aan zijn vluchtrelaas om de redenen die in de bestreden beslissing op omstandige en gedetailleerde wijze worden uiteengezet. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Sarwar Khel in het district Alishang in de provincie Laghman leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, verkeren zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad immers geheel in het ongewisse over de werkelijke streek van herkomst van verzoeker alsook over de redenen waarom hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht van zijn herkomst en vluchtedenen kan niet genoeg benadrukt worden. Zoals eerder vermeld, is het bepalen van de werkelijk herkomst des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker zijn bron van zijn vrees situeert. Er zijn dan ook

geen “zekere elementen” in deze zaak en bijgevolg maakt verzoeker zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert.

Het geheel van deze motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt en overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het dorp Sarwar Khel in het district Alishang in de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij

een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS